

би казали кжсо: Ботйовъ е Ботйовъ. Който иска да го искара повече или по-малко отъ онова, което бѣше и е поетътъ за своето и наше врѣме, томува ние бихме прѣпоръчали още минута — двѣ търпение, и ще продължимъ, за да довършимъ по-скоро изслѣдванията си върху единъ скжпъ и съдържателенъ животъ.

Естествено, характерътъ на единъ общественъ човѣкъ, главно и прѣди всичко, се опрѣдѣля отъ неговото общественно положение, както и отъ неговото социално мировъзрѣние. Нищо друго не е въ състояние тъй силно да влияе върху настроението на личността, върху нейния темпераментъ, върху характерътъ на нейнитѣ дѣйствия, върху поведението ѝ, върху нейнитѣ помисли и щѣния, върху блѣноветъ на душата, колкото връзките ѝ съ дадена общественна класа, колкото социалния темпераментъ на тая класа. Потърсете примѣри изъ историята! Анализирайте характерътъ на която щете общественна личностъ — поетъ, философъ или публицистъ —, вникнете въ послѣдиците отъ неговитѣ дѣйствия, и вие безъ особни затруднения бихте дошли до заключението, че за добро или за лошо, главниятъ стимулъ всѣкога трѣбва да се търси извънъ личността, или въ всѣки случай, „лошото“ или „доброто“ не може да се взематъ за нѣщо спонтанно извършено и безъ отношение съ редица обстоятелства, минали прѣзъ нервната система на общественния човѣкъ. Да не отиваме много далече: да вземемъ единъ примѣръ изъ нашата история, която ни е тъй добръ позната, но която, уви! е тъй малко разбрана. Думата ни е за прословутия вече Таенъ Централенъ Български Комитетъ, и за неговитѣ основатели. Знаемъ, че тие послѣднитѣ — Комитетътъ не може да се вземе безъ хора, това е очевидно само по себе си! — не позволяваха никому да напада чорбаджиитѣ вжтрѣ и вънъ отъ България, и второ — сжщитѣ хора, или ако щете — „Тайниятъ комитетъ“ нарече Бузлуджанскитѣ герои